

कृत्येषु स्थिरतरे प्रयत्ने “उत्साहो मन्त्रमूलं” स्यादिति
नोतिविदां मतम् । प्रभुशक्तिर्मन्त्रमूला तस्मादुत्साहवान्
भवेत्” इत्युक्ते राज्ञां षष्ठ्यविधे, “चारेणोत्साहयोगेन
क्रियैव च कर्मणाम्” मनुः । “गीताविद्योत्साहयोगेन
सम्पदु” कुमा० । १५ कल्पणे, यस्मिन्नावली ईच्छते, मेदिनी
“कार्यारम्भेषु संस्मः स्वेयानुत्साह उच्यते” सा० द०
उत्सवर्णके वीररसस्य उल्लासिभावे । स च वीर-
रसस्य स्थायी भावः “रतिर्हासश्च शोकश्च-
क्रोधोत्साहौ भव्यं तथा । जुगुप्सा विस्मयश्चेत्यसौ
प्रोक्ताः शमस्तथा” स्थायिनो विमज्जस्य “उत्सवप्रकृति-
वीरः उत्साहस्याधिभावकः” तत्प्रोक्तेः । तत्र उद्यमभावे
“मन्दोत्साहः कृतोऽस्मि शृगयापशादिना माधव्येन”
शकु० “सुप्तसङ्कोऽनहंवादी हृद्युत्साहसमन्वितः” गीता
“महोत्साहः स्थूलबलाः कृतशोडशसैवकः” या० सू०
अस्यैव बला० मत्पू० इति वा उत्साहिनं उत्साहवत्
तद्विशिष्टे लि० स्त्रियां ङोप् ।

उत्साहक लि० उट्+सह-खुब् । उट्+सहान्विते “हज-
काभ्यामिति” पा० पठोनिवेधेऽपि बाजका० पठो
समासः । कार्योत्साहकः ।

उत्साहन न० उट्+सह-णिच्-ल्युट् । उत्साहजनने
उत्साहवर्द्धन उ० उत्साहं वर्द्धयति दृध-णिच्-ल्यु । वीर-
रसे । दृध-ल्युट् ईत० । उत्साहस्य दृढौ न० ।

उत्साहशक्ति स्त्री उत्साहशक्तिर्बलम् । राज्ञां विक्रम-
हेतौ बले । “बहुगुणाः यत्तयस्त्रिभुजः प्रभावोत्साह
मन्त्रजाः” अमरः । “कर्तव्येषु कार्येषु स्वेयान् प्रयत्न
उत्साहः” मल्लि० ।

उत्सिक्त लि० उट्+सिच-क्त । उट्+सिक्ते अतिशयिते २ उट्-
युक्ते ३ उट्ते गर्विते च । “जानीयादस्थिरां वाचसुत्सिक्त
मनसां तथा” मनुः ।

उत्सुक लि० उत्सुवति सु प्रेरणे मितद्रादि० डु कर्तु ।
इष्टावाप्तये कालक्षेपासङ्घर्षा २ इष्टार्थोद्युक्ते च “दि-
नावसानोत्सुकबालवत्सा” “श्रुत्वा रामः प्रियोदनं मेने
तत्सङ्गमोत्सुकः” “वत्सोत्सुकपि क्षिप्रिता सपर्याम्”
“आशङ्क्योत्सुकवारङ्गां चितकूटस्थलों जहौ” रघुः ।
उत्सुकस्य भावः व्यञ्ज् । औत्सुक्यं तद्भावे न० । “इष्टान
वाप्तेरौत्सुक्यं कालक्षेपासङ्घर्षता । चिततापत्वं
राखेददोर्ध्वनिश्वसितादिकत्” सा० द० । “औत्सुक्येन
कृतत्वा सहभुवा व्यावर्त्यमाना ह्रिया रत्ना० । अशा०

अभूततद्भावाथे क्यङ् । उत्सुकायते उत्सुकायमाना
“यस्योत्सुकायमाना त्वं न प्रतोपायसेऽन्तिके” भट्टिः
उत्सूत्र लि० उत्क्रान्तः सूत्रम् अत्या० स० । विधानसूत्रा-
तोते “अनुत्सूत्रपदन्यासा सङ्कृतिः सङ्गिबन्धना” माघः ।
उत्सूर पु० उत्क्रान्तः अतिक्रान्तः सूरं स्वर्यम् अत्या०
स० । दिनात्यये हेमच० उत्सूर्यादयोऽप्यत्र । “ओत्-
स्वर्यमन्यान्तस्त्रापयान्युपम” अथ० ४, ५, ७, “उत्स्वर्य-
यायिनयासन् सर्वे चासन् प्रगे निशा” भा० शा० २२८ अ०
उत्सृज्य अ० उट्+सृज-ल्यप् । इत्यङ्गोत्थे “अदुपत्वात्
कर्मणि क्यप् । २ ल्यङ्गोत्थे लि०

उत्सृष्ट लि० उट्+सृज-क्त । इत्यङ्गे २ दत्ते च । “ब्राह्मणा-
नाह यत्किञ्चित् सयोत्सृष्टं तु निर्जने । तत्
कचिदन्यो न नयेत् विभाज्यत्वं यथाक्रमम् । न बाह्यं
न च तत्क्षीरं पातय्यं केनचित् कचित्” । ब्रह्म पु० ।
“महोत्सोत्सृष्टपशवः स्तुतिकागन्तुकादयः” या० सू० ।
उत्सेक पु० उट्+सिच-घञ् । इत्यङ्गे, “उपदा विविशुः
सम्यक् नोत्सेकाः कोशेऽन्यरम्” रघुः । “नोत्सेकमगम-
चेदं कदाचिदिह नः कुलम्” भा० आ० ११० अ० ।
२ उट्ते के “पातय्यं श्वसकाशमं स्त्रोत्सेके गलपचे”
सुशु० । ३ उट्ते बहिः सेचने च ।

उत्सेकिन् लि० उत सेक+अस्यर्थे इति । अतिशयिते
२ गर्वयुक्ते च स्त्रियां ङोप् । “भाग्येषुसुत सेकिनी” शकु०
उत्सेचन न० उत्सृज्य आधारमतिक्रम्य सेचनम् । आधा-
रातिक्रमेण ज्ञाने (उपचान)

उत्सेध पु० उत्सेधति कारणमतिक्रम्य वर्द्धते उट्+सिध-
गत्याम् अच । इदेहे तस्य शुक्रशोणितरूपसूक्ष्मकार-
णातिक्रमेण वर्द्धनासथात्वम् । भावे घञ् । २ उट्तेतौ
तस्य कदभिहितभावत्वात् “पुत्रवित्तार्ज्जनात् पितृव्यादौ,
पुत्रार्जितवित्त इव उच्चत्याश्रयेऽपि दृष्टिः तथात्वेऽपि
विशेषणसमासे ब्राह्मणश्रमणादिवत् परनिपातः हिमनि-
ष्यन्दपाण्डुर इत्यादिर्वादिति भेदः । यथा “पयोध-
रोत्सेधनिपातचूर्णिताः इति कुमा० “तस्य प्रमाण-
मार्गं माह्विचर्मोत्सेधसुपदिशन्ति” सुशु० । “उत्सेध-
निर्द्धूतमहोरहं ध्वजः” माघः “तच्छाखाचमसा दीर्घाः
प्रादेशाचसंरङ्गताः । तथैवोत्सेधतोऽज्ञाशतरङ्गास्तु
इत्यपि” बन्दोगप० “पयोधरोत्सेधविशीर्षसंहति”
कुमा० । कर्त्तरि अच् । ३ उट्ते लि० । “वायव्यं श्वेतं पुच्छे
उत्सेधमेव तं कुरुते तस्मादुत्सेधं प्रजाभयेऽभि संश्र-